Turgay'ın jübilesinde oynayacak Pircalap, Kolev, Nunweiller ve

Yaşin bugün geliyor

Jübile maçında Can ve Lefter oynuyor

MILLI Takım Kaptanı ve Kalecisi Galatasaray'lı Turgay Şeren Pazar gecesi Mithatpaşa'da yapılacak büyük bir merasimle futbole vedâ edecektir.

Rus Millî Takımının dünyaca ünlü kalecisi Yaşin'den başka, Romanyanın tanınmış milli oyuncularından Pircalap, Nunweiller III. ile Bulgaristan'ın enternasyonal şöhreti Kolev'in de katılacakları Turgay jübilesinde memleketimizin sayılı yıldızları da yer alacaklardır. Bu arada uzun süre sonra Lefter ve Can Bartu da sahada görünecekler-dir. Pircalap, Kolev Nunweiller ve Yaşin bugün şehrimize gelecektir.

Başbakan Süleyman Demirel'in de dâvetli olduğu Turgay jübilesi pazar akşamı 19'da Mithatpaşa stadında «10 yıl öncenin takımları arasındaki Fenerbahçe - Galatasaray maçı» ile başlayacaktır. Bilet fiatları 30, 15 ve 7,5 lira olarak tesbit edilmiştir.

S. Ahmet Ağralı, İsa Acar ile mücadelede

30 dan fazla Dünya ve Avrupa Güreş Şampiyonu geliyor

24. Avrupa Serbest Güreş Şampiyonasına 30 dan fazla Olimpiyat, Dünya ve Avrupa Şampiyonu iştirak edecektir.

7 Temmuz'da Mithatpaşa Stadında başlıyacak Avrupa Serbest Güreş Şampiyonasına katılacağını bildiren 16 millete mensup 120 güreşçi arasında birçok eski ve yeni şampiyonlar bulunmaktadır.

İki minderde gece ve gündüz seansı olarak yapılacak karşılaşmaların biletleri bugün satışa çıkarılacaktır.

KALE AĞLARINA VEDA

TOHUM

" Turgay'daki futbolculuk ve G. Saraylılık tohumunun atılışı „

KAHRAMAN BAPÇUM

1

KİŞİLER vardır: Gelirler ve giderler.. Başarılı ya da başarısız, bitirirler yaşantılarını. Yakınları vardır, sevenleri vardır... Önceleri sık sık, sonraları seyrekleşerek adları geçer o çevrede. Bir kuşak geçer, bilemedin iki - üç kuşak geçer, sonra gidenler unutulur. İnsanların çoğu, bu kişiler arasında olduğumuzu biliriz.

Kişiler vardır bir de... Kişiler ki unutulmamış, kişiler ki unutulmaz. Neden derseniz, kişiliklerinden taşmışlardır: bir zaman parçasına, bir çağa, bir döneme adlarını vermişlerdir. Çünkü başarıları, yapıtları, ünleri boydan boya kaplayıvermiştir bir çağı, bir dönemi, bir zaman parçasını.. Mimar Sinan çağı dersiniz; Gorki yılları dersiniz; Greta Garbo zamanı dersiniz; Dempsey, ya da Joe Louis günleri dersiniz; Owens devri dersiniz...

İşte bu —şu yanımda oturan kumral genç adam— onlardan biridir gibi geliyor bana... Belirli bir çevrede, belirli bir zaman parçası onun adıyla anılacak çünkü: «Turgay devri».

35 yıl yaşamış bu genç adam, şimdilik... 35 yıldan da kırk gün kadar fazla: 15 Mayıs 1932'de doğmuş. Ve 35 yılın tam yirmi yılında bir «iş» e vermiş kendini. Bir «iş» ki zor, bir «iş» ki, özel nitelikler ister, çalışma ister, cesaret ister... İşte bu genç adam o «iş» i çağının en başarılı şekliyle yapmış; kendisinden önce gelenlerden daha değişik daha ileri biçimde yapmış; kendisinden sonra gelenlere ve geleceklere bir örnek, bir «idol» olmuş. Talihsizlikleri, aksilikleri teker teker yenerek ama her attığı başarı adımına üstün kabiliyeti kadar hırsının heyecanının, inançının da damgasını vurarak yükselmiş, yükselmiş...

«İş» inin eşsiz adamı olmuş. Ona yaklaşmak için çok kimsenin çırpındığı bir doruğa yerleşmiş...

Sonra!.. İsterse daha bir süre rahatça kalabileceği o doruktan inmeğe karar vermiş. 20 yılının her gününde kendisine yardım etmiş olan arkadaşlarına, rakiplerine —evet, çünkü rakipleri ona başarı kazanması için yardım ederlerdi—, başarısını alkışlamış olanlara vedâ ediyor şimdi...

Kendisi gidiyor ama... Bu genç adam o kişilerdendir ki unutulmazlar; o kişilerdendir ki bir zaman parçasına adlarını vermişler...

Turgay çekiliyor sahalardan.. Ve «TURGAY DEVRİ» Türk futbol tarihinde yerini alıyor.

∴

«Kleopatra biraz çirkin olsa dünya tarihi değişirdi» demişler. O çocuk, o sınava girmese Türk futbol tarihi de şüphesiz şimdi yazdığından başka şeyler yazacaktı.

Çocuk ne futbolu biliyordu, ne Galatasaray'ı. Ne de yan yana gelmiş iki rengin, sarı ile kırmızının, bir insan hayatına hükmedebileceğinden haberi vardı. Düpedüz bir çocuktu işte... Hayır, öyle pek düz de değil, biraz sivrilmiş bir çocuktu: Çalışkanlığı, ciddiyeti ile sivrilmiş bir çocuk. İlkokulun dördüncü sınıfında iken parasız yatılı sınavına girip 5000 aday arasında ikinciliği alan bir çocuk..

İşte henüz 10 yaşında iken Galatasaray'ın Ortaköy'deki ilk kısmının kapısından giren çocuk, o kapıdan Türk spor tarihine giriyordu.

YARIN:
FİDAN

Yılların kalecisi Turgay, bir Fenerbahçe maçında Feridun'un topunu yumrukluyor... [MİLLİYET]

KALE AĞLARINA VEDA

FİDAN

«Turgaydaki futbolculuk, G. Saraylılık tohumunun büyüyüp gelişmesi»

KAHRAMAN BAPÇUM

2

1940'lar... Taksim stadı yok. Mithatpaşa açılmamış. İki stadı var İstanbul'un: Fenerbahçe ve Şeref Stadları Çok maçlar Şeref Stadında yapılıyordu ve Galatasaray takımı çok defa Ortaköy'de okulda soyunup maça giderdi Turgay, Galatasaray formasını ilk defa işte orada gördü. Ama sahada ilk seyrettiği takım Beşiktaş'tı: Bir 19 Mayıs provası için gittikleri Şeref Stadında Beşiktaş antrenman yapıyordu.

Sonra lisenin maçları... Rahmetli Muslih Hoca, stada bu kadar yakın yaşayan minik Galatasaray'lıların alkışlarından faydalanmayı düşünmüş ve onların lise maçlarına gitmesini sağlamıştı. Turgay ilk futbol maçını da böyle seyretti: Galatasaray - Boğaziçi... O maçın tek golünü atan Şahap, Ortaköy'deki yatakhanede bir sürü küçük adamın ilâhı oluvermişti.

Kor düşmüştü artık yüreğine Turgay'ın Futbol ve Galatasaray ateşlerini parlatacaktı bu kor ve biz saçları dökülmeğe başlamış 35 yaşındaki genç adamın göz pınarlarının yanışında hâlâ o korun ateşini bulacaktık.

Grand Cour'a çıkamadan, şöhretler arasında futbol oynayamadan geçen üç ortaokul yılı... Voleybol, hendbol... Sınıf takımı santrforu olarak atılan goller... Galatasaray genç takımı... Bir maçta dört gol... Kulüp antrenörü Molley'in tebrikleri... Beden eğitimi öğretmeni —Solaçık— Mehmet Ali Gültekin'in kalecilik tavsiyesi... Necdet Erdem'in yardımları... Kulüp Başkanı Suphi Batur'un —o zaman da başkandı— yakın ilgisi... Meşhur Admira'ya karşı Mithatpaşa'da yedek kaleci olarak soyunuş...

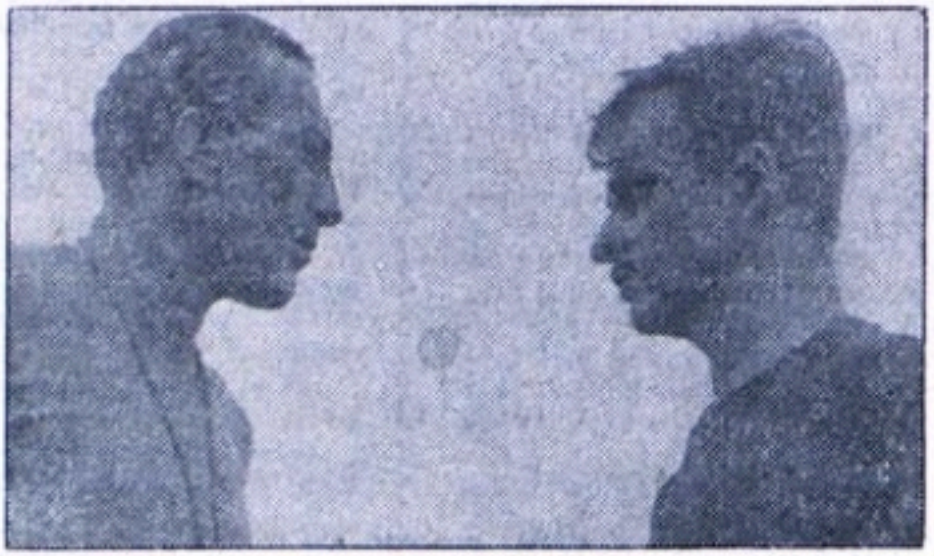

Yıl 1955: Antrenör Gündüz Kılıç, kalecisi Turgay Şeren'e antrenmanda talimat verirken... (MİLLİYET)

Zaman yıldırım hızıyla geçiyordu. Turgay o zaman 15 yaşındaydı ve futbola başlayalı iki yıl olmuştu: 1947...

Evet Admira maçı. 16 dakika var bitmesine maçın Turgay kenarda oturmuş seyrediyor. Bülent Eken geliyor üstüne doğru, sesleniyor: «Turgay! hazır ol! Hazır ol ama neye? Nasıl? Ne zaman? Ve birden koca stad genç Turgay'ın başından aşağı yıkılıyor. Çekemez bu ince, bu dal gibi vücut o yükü... Kaçmalı! Nasıl? Nereye?

Ve böylece ilk defa Galatasaray birinci takımında oynadı. O yıl takımın üçüncü kalecisi idi. Osman ve Erdoğan'dan sonra... Bir süre sonra da Türkiye Kupası için Galatasaray, Ankara'ya üç kaleci götürdü. İlk maçta Ankaragücü, Recep Adanır'ın muhteşem golleriyle yeniverdi Galatasaray'ı... Ertesi gün Demirspor maçına Turgay'ı çıkardılar. Çıkış o çıkış.

Sakatlıklar —yirmi yılda ne kadar çok oldu— ve formsuzluklar —yirmi yılda ne kadar az oldu— gibi sebeplerle kısa sürmüş ayrılıklar dışında kalesini hiç bırakmadı...

Ve 1950 yılının Mayıs ayının yirmisekizinci günü Mithatpaşa Stadında oynanan Türkiye - İran maçında Ay - Yıldızlı takımın kalesine geçti.

Çocuk —hani o Çorlu'da bir ilkokul öğrencisi iken parasız yatılı sınavına girip Türk futbol tarihini değiştiren küçük— çabuk büyümüştü: 17 yaşındaydı ve bir dev olmuştu.

YARIN:
ULU ÇINAR

JÜBİLE MAÇINDA OYNAMAK İÇİN DÜN GELEN RUS MİLLİ TAKIMI KALECİSİ

Yaşin: "Bir Turgay kolay yetişmez,,

Hava alanında jübilesine çağırdığı için Turgay'a teşekkür eden Dünya Karması kalecisi, spor arkadaşlığından ötürü bu dâvete seve seve koştuğunu söyledi...

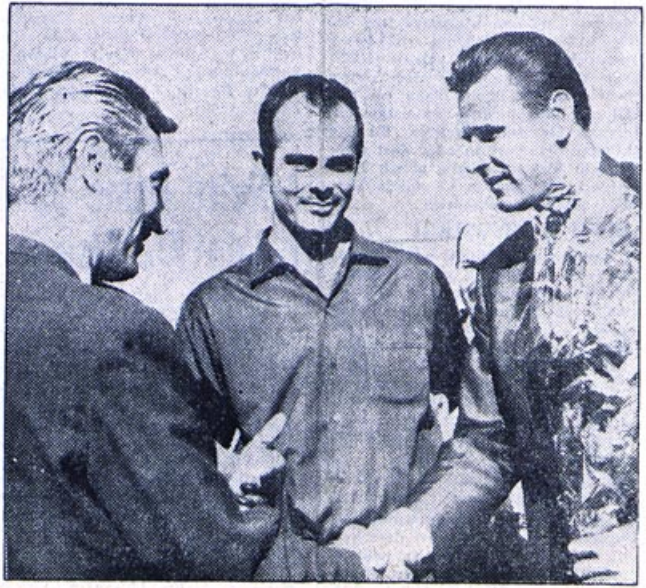

Rusların dünyaca ünlü kalecisi Yaşin'e (sağda) arkadaşımız Halit Kıvanç «Hoş geldin» derken. Ortada da büyük misafirini karşılayan Turgay. [RUÇHAN ÜNVER]

HALİT KIVANÇ

YAŞİN GELDİ... «Dünya'nın 1 numaralı kalecisi» ünvanına «Dünya Karması» nın kalesini koruyarak erişmiş Yaşin geldi. Kur'a zoruyla takımının yapacağı bir Avrupa Kupası maçı ya da resmi bir milli karşılaşma için değil, sadece gönülden arzusu ile, —evet, kendi deyimiyle «Spor arkadaşlığı» bağından ötürü— Turgay'ın jübilesi'ne katılmak için geldi Yaşin...

Ünlü Rus kalecisi, uçaktan indiğinde kendisini karşılayan Turgay'a, «Beni bu büyük bayramına çağırdığın için teşekkür» dedi, sonra da bize dönerek «Yazık!» diye ekledi, «Yazık! Turgay gibi yıldızlar birer birer çekiliyor sahadan... İyi kaleci nesli tükeniyor...»

Havaalanından şehre yollanan otomobildeki konuşmamızda, ya kendisinin futbolü ne zaman bırakacağına değindik. 38 yaşındaki şöhret, «Eh», dedi, «Yavaş yavaş sıra geliyor. Yalnız bu yavaş yavaş, biraz hızlı geçiyor. Yakın-

Devamı Sa. 7, Sü. 6 da

KALE AĞLARINA VEDA

ULU ÇINAR

« Futbolcu ve Galatasaraylı Turgay'ın devleşmesi »

KAHRAMAN BAPÇUM

3

TURGAY'ın daha 17 yaşında gencecik bir delikanlı iken Galatasaray ve Milli takım kalesine yerleşmesinden bu yana nasıl göz kamaştıran bir hızla geliştiğini, kalenin vazgeçilmez adamı olduğunu kısacık bir yazı içinde özetlemenin imkânı yok...

Tek başına kazanılmış nice maçlar var bu 20 yıl içinde... Tek bir maçla Avrupa'nın en meşhur sporcuları arasına giriş var bu 20 yıl içinde... Getirdiği yeni stil ve yeni oyun tarzıyla bütün Türk kalecilerinin stilinin ve oyun tarzının değişmesine sebep olmak var bu 20 yılın içinde... Ve hepsinden önemlisi bir takım kaptanının ne demek olduğunu- kendisinden önceki kuşaktan hatırlanan birkaç isimle beraber - Türk futboluna öğretmiş olmak var bu 20 yılın içinde... Tek bir sözle: Zafer var, başarı var bu 20 yılın içinde...

Pekiyi ama, Turgay'ın hiç mi başarısız günü yoktu? Turgay takımı adına hiç mi maç kaybetmedi? Hiç mi hatâ yapmadı kale önünde? Bunun aksini kim söylemiş? Elbette yaptı... Goller yedi ki, yenmemelidir... Goller yedi ki, yemese takımı galip gelirdi... Goller yedikçe hatırladıkça utandı sonradan...

Fakat unutmamalı ki, Tanrıdan aldığı kabiliyetler ve yetişme tarzı ile büyük harbler kazanmak için hazırlanmış büyük komutanlar da, birçok küçük muharebeleri kaybetmişlerdir. Şu maçta iyi, bu maçta kötü oynadı Turgay... Ama spor hayatının geniş çizgisi içinde daima «üstün», daima «büyük», daima «başarılı» idi.

Türk basını da günlük olayların kritikleri içinde zaman zaman yüklendi Turgay'a... Ama bugün şöyle kuşbakışı ile geriye baktığımız zaman gördüğümüz nedir? Türk futbolunun yirmi yılını doldurmuş bir dev!

1951'deki bir Berlin maçı, 1957'de Varşova'daki bir Polonya maçı, 1963'de Poznan'da bir başka Polonya maçı, 1958 de Amsterdam'daki Holanda maçı... Şimdi bir anda hatırlayamadığımız nice maçlar.. Galatasaray kalesinde yarattığı hârikalar... Bütün bunlar bir büyük başarının, 20 yıl süren

Devamı Sa. 7. Sü. 3 de

Bugün Turgay'ın jübilesinde oynayacak olan Yaşin Galatasaray forması ile antrenman yaparken. [ÖZDEMİR GÜRSOY]

Yaşin: "Topun Sputnik'i oldum,,

RUSYA'nın dünyaca ünlü kalecisi Yaşin, dünkü basın toplantısında Turgay'ı övmüş ve **«Türkiye çok kaleci yetiştirebilir, ama ikinci bir Turgay gelmez»** demiştir. Beğendiği 4 büyük kalecinin Grosics, Buffon, Beara ve Turgay olduğunu söyleyen Yaşin, karşısında oynayan en tehlikeli forvetleri de Eusebio, Pele, Graves, B. Charlton ve Albert şeklinde saymıştır.

Boyu uzun olduğu için kendisini kaleci yaptıklarını anlatan Yaşin, 22 yıldır sahalardan ayrılmadığını, ama ayrılmak zamanının geldiğini ifade etmiş, kaleciliğin en nankör mevki olduğuna değinmiştir. **«Bütün takım karşısındaki kaleciye oynar. Bu bakımdan kaleci için her forvet tehlikelidir»** diyen Yaşin, kabahatli gol yediği zaman bunu hiç unutamadığını söylemiş, kaleciliğe heveslenen gençlere de **«Futbolü sevmelerini, çok antrenman yapmalarını, özellikle top blokajına çok çalışmalarını»** tavsiye etmiştir.

«Futbol topunun sputnik'i (peyki) oldum. Ondan ayrılmam çok güç» diyen Yaşin, ilerde antrenörlük yapacağını açıklamıştır. Günümüzün futbolünde kazanmak iddiasının futbol zevkini azalttığını belirten dünyanın 1 numaralı kalecisi, Türk futbolünün fizik bakımından bazan yetersiz kaldığını söylemiş, **«Moskova'da ise kazanma azminizin büyüklüğü ile bizi 2-0 yendiniz»** demiştir.

TURGAY'IN MUTLU GÜNÜ

CİHAT ARMAN

SENELER su gibi akıp gidiyor. Hatırlıyorum da, 1932 senesinde başlayıp, 1952 senesinde bıraktığım futbolda, 20 sene nasıl gelip geçmişse, Turgay'ın da 1950'de başlayıp, bugün vedâ ettiği meşin top devrinde, 17 sene gözümüzü açıp kapayana kadar gelip geçivermiş. Futbolü 35 yaşında bırakırken, o, 18 yaşında, gencecik bir delikanlı idi. Uzun seneler beni seyretmeye alışmış gözler, ayrılışım dalayısiyle üç direk arasındaki boşluğa endişeli gözlerle bakıyor, **«Acaba burasını doldurabilecek bir kaleci çıkacak mı?»** diye düşünüyordu. İnanın ki, bu endişeli gözlerin arasında benim gözlerim de vardı. Çok geçmeden endişeler kalkıverdi. Bir Cihat gitmiş, yerine bir Turgay gelmişti. Doğrusu kısa zamanda bir gencin, Millî Takım ve Galatasaray kalesine oturacağı, 17 sene bu kaleyi koruyacağı kim-

◗ *Devamı Sa. 7. Sü. 3 de*

Turgay son maçının antrenmanında sevdiği COCA-COLA'yı içerken.

İlâncılık: 1101 - 8013

Millî Takım ve Galatasaray Kaptanı futbola veda ediyor

Turgayın son maçı

M. Paşadaki jübilede 10 yıl öncenin G. Saray-F.Bahçe takımı karşılaşacak. Turgaylı G. Saray Yaşinli şöhretlerle oynuyor

MİLLÎ Takım Kaptanı ve kalecisi, Galatasaraylı Turgay Şeren bu akşam Mithatpaşa Stadında yapılacak büyük törenle futbola veda edecektir.

Saat 19'da başlayacak «Turgay Jübilesi» nde önce 10 yıl öncenin Fenerbahçe ve Galatasaray takımları çarpışacak, daha sonra Deniz Assubay Okulu Boru - Trampet takımı gösteri yapacak, saat 20.45'de de Şöhretler Karması ile Galatasaray oynayacaktır.

10 yıl öncenin takımları maçına Galatasaray «Bülent (Yüksel) - Kâmil, B. Ahmet - Coşkun, Ergun, Özcan (K. Ahmet) - İsfendiyar, Recep (Beşiktaş), Muhtar, B. Ali, K. Ali (Salim)» kadrosuyla çıkacak, Fenerbahçe de «Şükrü (Selâhattin) - Osman, Basri - Selâhattin, Naci, Avni - Mikro Mustafa (Hilmi), Ergun, Şirzat, Burhan, Niyazi» şeklinde oynayacaktır.

Şöhretler Karması - Galatasaray maçı için ise çağrılan futbolcular şunlardır:

GALATASARAY:

(Kaleciler): Turgay, Bülent, Yâsin - (Bekler): Candemir (Vefa), Doğan, Tuncer, Bahri - (Haflar): Mustafa, Talât, Ahmet Tuna, Kadri (Mersin İdmanyurdu) - (Forvetler): Yılmaz, Ayhan, Ergün, Tarık, Ergin, Metin, Uğur, Nikolovski, Suat (Beşiktaş), Gökmen.

ŞÖHRETLER:

(Kaleciler): Yaşin (Rus Milli takımı kalecisi), Ali (Göztepe) - (Bekler): Şükrü (F. Bahçe), Fehmi (Beşiktaş), Süreyya (Beşiktaş), (Haflar): Nunweiller III (Romen Milli takımı santrhafı), Şeref (F. Bahçe), Yılmaz (F. Bahçe), Ercan (F. Bahçe), Kaya

Devamı Sa. 7. Sü. 3 de

Futbole veda eden Turgay eski ve halen Galatasaray takımında oynayan futbolcu arkadaşlarının omuzlarında

Bir gecenin beyliği

HALİT KIVANÇ

● Takımlarla gide gele, bir gün benim de bu memleketin başına **«idareci»**, hem de **«Teknik Direktör»** kesileceğim belliydi. Ve işte, o gün geldi. Daha doğrusu o gece... Futbolümüzün **«Altın Kalecisi»** si Turgay'ın jübilesi'nde baktım ki, bir takım sahaya çıkmaya hazırlanıyor, ama sahibi yok. Derhal koştum ve sahiplendim. Yalnız futbolümüzdeki alışkanlıklara uydum ve iki tanınmış antrenörü, **Selâhattin Torkal'la, Basri Dirimlili'yi** de yanıma alıp, derhal bir **«Üçlü Teknik Komite»** kurdum. Aslında gösteriştî bu. Yoksa ne Basri'yi, ne Selâ'yı karıştırdım işlere. Ama kulüplerimizde, federasyonlarımızda gördüğümüz alışkanlık bozulmasın diye, kâğıt üstünde bir **«Üçlü Komite»** yaratmıştım.

● Evet, önceki gece 2-0 galip gelen Şöhretler Karması'nın Teknik Direktörlüğü'nü de, menecer'liğini de ben yaptım. İşe, içtiğim sigaranın cinsini değiştirerek başladım. Paketinin arkasına takım yazılabilecek Yenice sigarası aldırdım önce. Bir paket de içtiğim sigaradan. Öyle ya, saha kenarında otururken, sigara üstüne sigara içmeli ve ne kadar heyecanlı bir menecer olduğumu göstermeliydim tribünlere... Bugüne kadar gördüklerimi yapıyordum yânî...

● Soyunma odasında, karşımda tir tir titreyenlerin biri Dünya Karması'nın kalecisiydi, ötekiler de hepsi Milli Takımlarının asları... Bir süre konuşmadım, otorite yaptım. İki dudağımın arasından çıkacak tek sözle, koca Yaşin'i takıma koymayabilir, koca Lefter'i yedekte bekletebilir, Şeref'e **«Giyin!»**, Kaya'ya **«Soyun!»**, Aliye **«Bekle!»** diyebilirdim. Romanya'nın 30'ar, 40'ar defa milli oyuncuları bir gazoz içmek için izin isterken, müsaadeyi kaşlarımı çatarak veriyordum. Sonra sert bir sesle bağırdım: **«İçki, kadın, kumar, herşey serbest... Kamp yok, prim yok! Bu takımı beğenmeyen istediği takıma gidebilir. Kazansanız da, kaybetseniz de beş kuruş alamayacaksınız. Haydi!. İşine gelen soyunsun!»** Baktım: Hepsi soyunuyordu. Hattâ topallayarak gelmiş Beşiktaş'lı Süreyya ile Fehmi bile ceketlerini çıkarıyordu. **«Hayır»** dedim, **«Siz dinlenin bu akşam...»** Takımın eksik kalması endişesinden bahsettiler. **«Onkişi oynarız»** diye bağırdım onlara da...

● **«Sen 10 numara!»** dedim Lefter'e... Sahaların urdu güldü, sonra da sordu: **«Sör, taktiğimiz ne olacak?»** Bir an düşünür gibi yaptım, ardından gene yüksek sesle konuştum: **«Herkes bildiği gibi oynasın!..»** Bugüne kadar söylendiği gibi oynanmadığına göre, bir de söylemeden oynatmayı denemek istemiştim. Ve gördünüz: Hepsinden iyi oynayıp kazandı bu takım...

● Evet, **«Sör»** diyorlardı bana... Hiç değilse yabancı hoca olduğumu hissettirmek, ya da öyle kabul etmek için... Oyun boyunca da hiç karışmadım takıma... Kalecisi Rus, santrhafı Romen, sağbeki Fenerbahçeli, solbeki Beşiktaş'lı, hâsılı tam **«karma»** takımım **(Farkındasınız, idareci geleneğine çabuk uydum ve «takımım» diyorum)** maçtan sonra da tam not aldı. Hiçbiri transferden bahsetmedi, hiçbiri prim lâfı etmedi, hiçbiri sakatlandığını söylemedi. Fakat ben düşünceli bir idareciydim ve galibiyet primi olarak her birine ikişer bardak çay verdirdim.

● Ve maç bitti, herşey bitti. **«Çocuklar»** dedim. **«Allahaısmarladık... Şu memlekette kov İmadan giden ilk teknik direktör ben olayım. Görevimden ayrılıyorum.»** Etrafı bir gözyaşıdır kapladı... Zaten Turgay'ın büyük gecesinde soyunma odaları Kudüs'teki «Ağlama Duvarı»na dönmüştü. Turgay ağlıyor. Turgay'a sarılan ağlıyordu. Bunca gözyaşını görünce dayanamadım: **«Üzülmeyin, üzülmeyin»** dedim. **«Seneye bir başka yıldıza ile yaparız. Ben gene gelirim vazifeye...»** Ve Herrera'ya bile nasip olmayan, **«Yarım Dünya Karması»** nın başarılı teknik direktörü olarak kapıya doğru yürüdüm. Karşımda el-pençe duran Yaşin'ler, Lefter'ler, Pircalap'lar, Nunweiller'ler, Şeref'ler, Yılmaz'lar, Kaya'lar, Nevzat'lar, Fevzi'ler, Ali'ler, Sanlı'lar, Yusuf'lar, Ogün'ler, Şükrü'ler arasından geçerek...